

i hvilket Thing Sagen først skal behandles, at der derefter sammesteds nedfattes et Udvalgt til at behandle den og til at gjøre Indstillinger respective til Folkethingets og Landstingets Beslutning, og at Sagen dernæst gaaer over til det Thing, som ikke først har behandlet den.

Da Ingen yttrede sig mod det af Formanden gjorte Forslag, ansaaes det billigt uden Afstemning.

Efter Dagsordenen gik man derefter over til Valg af 3 Medlemmer til Udvalget angaaende Udcast til Lov, hvorved Lov af 29de Decbr. 1850 ang. den Kjøbstæderne (Kjøbenhavn dog derfra undtagen) tilkommende Godtgørelse for ordinair Indqvatering nærmere bestemmes og forandres.

Valgte bleve Gomard med 60, Bloch med 55 og C. N. Petersen med 48 af 66 afgivne Stemmer.

Man gik derpaa ifølge Dagsordenen over til Valg af 3 Medlemmer til Udvalget angaaende Udcast til Lov om Fiskeri i Limfjorden.

Der blev afgivet 67 Stemmesedler, hvoraf imidlertid een erklæredes ugyldig, fordi den indeholdt Navnet J. Knudsen, som ikke bæres af nogen Folkethingemand.

Valgte bleve: W. Petersen med 62, Brodvorff med 55 og Bregendahl med 47 af 66 gyldige Stemmer (Lundgaard 16 St.).

Det næste Nummer paa Dagsorden var 1ste Behandling af Udcast til Lov om Proclama i Boer (Lovudkastet findes i Anh. A. Sp. 41 fgg.).

Erchering: Jeg vilde tage mig den Frihed at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa § 4, om der vilde være Noget til Hinder for at forandre Redactionen af den første Linie, som det forekommer mig slet ikke længere hænger sammen med de Forhold,

som nu bestaae. Denne Linie synes mig overhovedet at indeholde en Modsigelse, og jeg troer heller ikke, at den er nødvendig. Den lyder saaledes: „Ved Skifter efter Bønder og Andre af Almuen paa Landet“, og derefter kommer, hvad der saa skal skee. En Definition af Udtrykket „Bonde“ bliver overhovedet overordentlig vanskelig; skal man under Definitionen „Bonde“ forstaae den, som er den almindelige legale, det vil sige den, der eier indtil 12 Tdr. Hartkorn, saa er der derimellem Mand, hvis Formuestilstand er saaledes, at der med god Grund bør tages de samme Forholdsregler for dem som for Smaaafolk i Kjøbstæderne; skal man derimod ved „Bonden“ kun forstaae Folk, der ere fødte af Bondealmuen, saa bliver det Hele endnu mere forvirret. Det forekommer mig ogsaa, at det maatte være tilstrækkeligt og føre ganske til Maalet, naar det kom til at hedde: „Ved Skifter efter Personer, som ikke kunne formodes at have staaet i nogen ualmindelig Forbindelse formedelst Handel“, og saa Resten af Paragraphen. Jeg vilde gjerne forhøre hos den ærede Minister, om han kunde være villig til at gaae ind paa en Ændring af denne Art, eller om han maaskee hellere selv vilde stille og formulere den, som han synes det var meest passende.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at der ikke kan være Noget til Hinder for at forandre Paragraphen i Overensstemmelse med den ærede Talers Øtringer; men jeg skal forøvrigt tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og muligviis selv fremkomme med en Ændring i denne Retning. Jeg maa dog tilføie, at Grunden til, at Paragraphen er affattet saaledes, som skeet er, er den, at det er Udtrykkene i Pl. af 26de Octbr. 1792, der her ordret ere optagne. Man har nemlig anseet det for rettest, at Bestemmelserne i bemeldte Placat bleve optagne i Loven, for at de kunde staae samlede paa eet Sted, og i Udcastet findes saaledes, som allerede bemærket, netop de Udtryk, der findes i bemeldte Placat.

W. Petersen: Jeg vilde blot tillade mig at bemærke, at naar det i § 1 hedder, at Proclama i Fremtiden skal udstedes ved Ind-